

[Statsministeren.]

eller statsministeren agter at foretage sig i den foreliggende situation, må jeg svare, at det er radiorådet, det er den daglige driftsledelse og altså ikke regeringen eller mig, der har til opgave at træffe afgørelser i denne sag. Jeg mener også, at hr. Brusvang ved det, og jeg tror også, at hr. Brusvang forstår, at hvis regeringen virkelig skulle udtale sig om og blande sig i alle den slags sager, fik den rigeligt at gøre, og vi har da vigtige opgaver nok at tage os af.

Brusvang (CD):

Jeg takker statsministeren. Jeg fik altså desværre den juridiske redegørelse, som jeg havde frygtet, med en konstatering af, at umiddelbart efter radioloven har regeringen ikke nogen opgave i øjeblikket i denne sag. Men det var egentlig ikke det, jeg bad om, statsminister, jeg ved godt, jeg har — og det er ment som en venlighed — formuleret spørgsmålet meget bredt, men det var for at give en åben mulighed for statsministeren til at gå ind i denne sag.

Det, jeg efterlyser, er en reaktion, en vurdering fra regeringen. Når en gruppe højtbevandede, en gruppe veluddannede, en gruppe højtlønnede funktionærer i en særlig magtfuld position endeligt og kategorisk siger til offentligheden, at de ikke ønsker at rette sig efter radiorådet, den lovlige myndighed, som er i den pågældende lov, så hjælper det jo ikke, at generaldirektøren eller at radiorådet bagefter reagerer surt og tager afstand osv. Sagen er afgjort for journalistgruppens vedkommende dermed, at de har sagt, de nægter at rette sig efter den. Derfor synes jeg, befolkningen havde et behov for, at statsministeren tog afstand fra den fremgangsmåde, journalistgruppen har anvendt, ved at sige, at noget sådant kan vi ikke acceptere, det er simpelt hen i strid med det, der er god tone her i landet. Der-ved kunne statsministeren bidrage til, at der blev taget afstand fra den retsikkerhed, som er ved at brede sig her i landet. Jeg beder altså statsministeren om her i anden runde klart at tage afstand fra en sådan fremgangsmåde fra offentligt ansattes side, en sådan metode og en sådan udtalelse i princippet; ikke et konkret indgreb, men en politisk vurdering.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg har to spørgsmål til statsministeren, der jo gerne ville tale jura, forstod jeg. Til juraen hører også, at der skal gælde ensartede, lige pligter og rettigheder for ansatte. Statsministeren ved, ikke mindst i forbindelse med tidligere opgaver, statsministeren har haft, at der gælder det almindelige princip for ansatte her i landet, at arbejdsgiveren har ret til at lede og fordele arbejdet. Det, jeg vil spørge statsministeren om, er, om denne ret, der gælder for et par millioner arbejdstagere, ikke også bør gælde for ansatte i Danmarks radio.

Det andet spørgsmål er et sammenhold mellem to statsinstitutioner her i landet, det kgl. teater og Danmarks radio. På det kgl. teater gælder, så vidt jeg ved, bestemmelser om, at de ansatte skal have ledelsens tilladelse til at udtale sig. En sådan bestemmelse gælder jo i hvert fald ikke i Danmarks radio, hvis medarbejdere anvender en væsentlig del af deres tid til at tale om deres ledelse og kritisere deres ledelse. Da det jo også er statsministerens opgave at sørge for, at der er nogenlunde lige vilkår for folk, der er ansat i statsstillinger, vil jeg spørge, om statsministeren vil foranledige, at man nu sørger for at få ensartede regler til at gælde, ud fra et retfærdighedssynspunkt; jeg tager ikke kvaliteten i betragtning, men vil dog gerne tilføje, at hvis man ser sådan på det, synes jeg, der har været flere fremragende personer på det kgl. teater, end der har været som medarbejdere i Danmarks radio.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg forstår, at det, der bekymrer både hr. Brusvang og hr. Ninn-Hansen, er, at der måske er tale om lovovertrædelse eller noget i den retning, og dér bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på den helt selvfølgelig ting, at det ikke er regeringens opgave at optræde som dommer i de pågældende sager.

Når det gælder det, der nu foregår i Danmarks radio, og de udtalelser, der er kommet fra journalisterne, kan man stille det spørgsmål, om der skal iværksættes aktioner imod dem. Hertil er der at sige, at afgørelsen af dette spørgsmål naturligvis igen må ligge hos den daglige ledelse, i givet fald radiorådet. Jeg skal kun sige til hr.